
PRZEPRASZANIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg N przepraszani(e) (1). ◇ L przepraszaniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. przeprosiny.

Proszenie o wybaczenie; deprecatio (veniae), ignoscendi postulatio Cn (2) :

przepraszanie kogo (1): Przepraszanie liotr chociaż iey krywdę [!] iáką wczynili. SkarŻyw 161 marg.

Szereg: »jednanie i przepraszanie« (1): A iż tráfia lię ludziom z łobą lię gniewác/ áby [...] do nienawiści [...] nie przychodziło: od tego iest iednanie y porownywanie. (marg) O iednaniu y przepraszaniu dla ofiary. (-) SkarKaz 315b.

Synonim: błaganie.

Cf PRZEPRASZAĆ